

"Laten we de geest van Rerum Novarum beleven met grootmoedigheid en geestdrift" (tekst die door Paus Johannes-Paulus II moest uitgesproken worden bij 90e verj. van R. N.)

Vroom aandenken aan

FRANS VERLEYEN

echtgenoot van **Simonne Vetsuypens**

geboren te Parike op 11 juni 1919 en bij laatste fietstocht hemelwaarts gegaan te Brakel op het feest van de Hemelvaart.. 28 mei 1981.

Bezieler in plaatselijke en regionale sociale- en politieke activiteiten, Gids, in ongekend enthousiasme, voor zoveler bedevaarders naar Lourdes en Rome....

Laatste rit... afspraak: deze middag thuis, want de dag scheen nogal zwaar... het was een tocht naar het eeuwige Vaderhuis. Frans in uniform van Sport en Nering op het doodsbod te Brakel... een laatste kruisje... ongelooflijk... Zeer harde slag voor zovele mensen en groeperingen, maar niet te beschrijven kruis voor zijn geliefd gezin. Deze actieve man, zo grootmoedig en geestdriftig, wou enkel de bezieler zijn in de zo talrijke en verscheidene activiteiten. Geen persoonlijke ambitie of jacht op rijkdom, enkel dienst bewijzen, met de hem eigen talenten van vredig en glimlachend verschijnen. Nooit te veel... nooit te laat... geen onderscheid van gedachten, zo in eigen dorp, op de spoorweg, in de sport, in de sociale organisaties. Maar eerst was de Heer erkend en gedient in eigen parochiekerk.

Wie echt de Heer en de mensen mint moet alle risico's durven nemen, alles veil hebben. "De grootste liefde bezit hij die zijn leven geeft voor zijn vrienden". Levensopvatting die onze welvaartmaatschappij nog niet vast heeft... maar het blijft een god-

delijke boodschap aan mensen die zich durven inzetten voor een betere samenleving.

Frans... u hebt te veel willen realiseren op zo'n korte leeftijd. U hebt uw eigen niet willen sparen om te helpen, zo in vreugde als in droefheid, zo in nood als in ontspanning. We staan geslagen bij dit plots heengaan... We hebben de kracht niet meer om te wenen. Als mens, als kristenmens, als sociaal voorman, hebt u te veel gedaan om ons op dit ogenblik reeds te overtuigen dat uw laatste rit even moedig en enthousiast was als de eerste. Uw levensovertuiging zal eeuwig blijven: mocht ik herbeginnen dan deed ik zeker tenminste zoveel... We danken u voor die grootmoedigheid en die geestdrift. Blijf nu bidden voor ons, voor uwe zorgen en uwe betrachtingen. Wij trachten contact met u te houden...

Bemide echtgenote... geliefde kinderen en kleinkind, weent niet als de mensen van nu die enkel voor zich zelf leven, die geen hoop meer hebben op de toekomst, of zonder God een nieuwe wereld willen opbouwen. Heb ik u enige pijn gedaan bij deze laatste Hemelvaartsdag, vergeeft het mij, uw geluk en uw toekomst waren mijn enige levensdroom.

Beste broer, zuster, bloedverwanten en vrienden uit al de groeperingen waarin ik zo gelukkig geleefd heb, maar speciaal in onze Bond voor Gepensioneerden op Defdinge... Vaartwel... In gebed en in de geest van Rerum Novarum, vinden we de kracht en de moed om voor elkaar te leven en zeker mekaar eens voor altijd weer te zien.

De families Verleyen, Vetsuypens, Van Dorpe en Stevens danken u oprecht voor de blijken van genegenheid en deelneming in hun rouw en voor uw vroom gebed.

Uitg. Miserez, Defdinge